

humorral, de mindig nagy szeretettel igyekezett dédelgetett színházuaknak sorsát irányítani. A Nemzeti Színház művészei, zenészei, alkalmazottai mint atyjukat szerették és tisztelték az öreg urat. Ennek a szeretetnek ma is kegyelettel őrzött tanúbizonysága az a chippendale-stílusban készült ezüst tintatartó, melyet a Nemzeti Színház Simontsits Jánosnak emlékül ajándékozott. Felírása: »Kir. tanácsos és nemzeti színházi gazdasági igazgató, nagyságos Simontsits János úrnak, Ujévi emlékül a Nemzeti Színház összes Személyzetétől, 1856.« Hamvai a Ferencesek templomában vannak elhelyezve. Ott nyugosza örök álmát a nagy színészbarát. Nemes Palaozky Annával kötött házasságából gyermek nem születvén, Antal fivérének Alajos fiától és büki Pákozdi Octáviától született egyetlen fiát, Bélát, a volt országgyűlési képviselőt s később tokaji alispánt és szatmári főispánt, vette magához és nevelte gyermekeként, kinek leszármazottai Simontsits Elemér v. b. t. t., felsőházi tag, a képviselőház volt alelnöke, Simontsits Andor földbirtokos, Simontsits Béla és ifj. dr. Simontsits Elemér.

Simonyi Dezső, színész, sz. 1892. aug. 9-én, Budapesten. Atyja ügyvéd volt. Rákosi Szidi színésziskoláját látogatta, majd 1912-ben Kecskeméten kapja első szerepét: Brissardt, a »Luxemburg grófja« c. operettben. Itt Marházy Miklós az igazgatója. Innen a Blaha Lujza Színház szerződtette, játszott a Margitszigeti Színházban, a Scala-ban stb. A világháború idején katona volt. (Lásd: Világháború címszót.) 1922 óta külföldön működik. — Neje: Molnár Kató, színésznő, sz. 1896. jún. 13-án, Temesvárott. 1914-ben kezdte a pályát, Makón, a »Svihakok« c. operettben. Igazgatói voltak: Nádassy József, Kiss Árpád, Szabados László. Nagyobb szerepe volt a »Csárdáskirálynő«-ben, »Stambul rózsájá«-ban, »Kis király«-ban, »Antónia«-ban, »János vitéz«-ben, a »Névtelen asszony«-ban stb. Mint operettprimadonna, később hősnő, ismert nevet szerzett vidéki pályafutása alatt.

Simonyi Károly, színész, 48-as honvéd, 25 évnél tovább állt a vidéki színházszolgálatában. Jeles intrikus hírében állt,

de a pedáns komikumban és a magyar típusok ábrázolásában is kitűnt. 1844—45 telén Győrött, 1854-ben Aradon működött. 1855—56 telén újra Győrött találjuk, Lángh Boldizsárnál. 1863-ban a Budai Népszínház tagja, ahol mint a »Dunán apó« címszereplője a közönség kedvence. 1865—69-ben Miskolcon volt szerződésben; itt hunyt el, 1869. júl. 6-án. Főbb szerepei: Zajthay István (Peleskei nótárius), Junius Brutus (Tarquinusok és Brutusok), gr. Ceofeld (Kean), Macskaházy (Viola), Rikóti (Egy szekrény rejtelmek), Rapigniere lovag (Ördög naplója), Gellért püspök (István király), Biberach, Szilvai (Liliomfi), Pál atya (Bibor és gyász) stb.

Simonyi Mária. Modern drámai hősnő. A magyar színpad egyik legkomolyabb jelensége.

Született Szenicen, ebben a kis nyitra-megyei városban, hol édesapja, varsányi Simonyi József, kir. telekkönyvvezető volt. Három éves volt, mikor apja meghalt s édesanyja akkor hat gyermekével, kik közül kettő fiú, négy gyönyörű leány volt, legkisebb ő, visszaköltözött szüleikhez, Érsekújvárra. Itt nőtt fel Simonyi Mária, a Nyitra partján, a komáromi-uccai kétházas nagy udvaron. Itt járt iskolába, a zárdába, polgárba, hova a város előkelői küldték gyermekeiket a kedves apácák keze alá. Tizennégy éves korában került Pestre, hova édesanyja a gyermekek neveltetése miatt jött — azóta Budapesten él.

Az Országos Színiakadémiára véletlenül került, mert vágya az volt, hogy tanítónő legyen. Nénjének egyik barátjánőjét kísértte el a felvételi vizsgára, ahol mert ép jelen volt, ő is szavalt. Harmincöt jelentkező közül hármat vettek fel: ő volt az egyik. Ez eldöntötte sorsát. Az akadémiát mint tandíjmentes, ösztöndíjas növendék végezte. Már a vizsgaelőadásokon nagy sikere volt. A »Figaró házasságá«-ban Fanchettet, a »Szép Galatheá«-ban a címszerepet adta. Első nyilvános fellépése Szederkényi »Kőfalon túl« c. darabjában volt, a Zeneakadémián. Beöthy László jelen volt ezen az előadáson s azonnal három éves szerződéssel, emelkedő gázsival vitte a Magyar Színházhoz, ahol első fellépése Schnitzler: »Az élet szava«-ban volt.